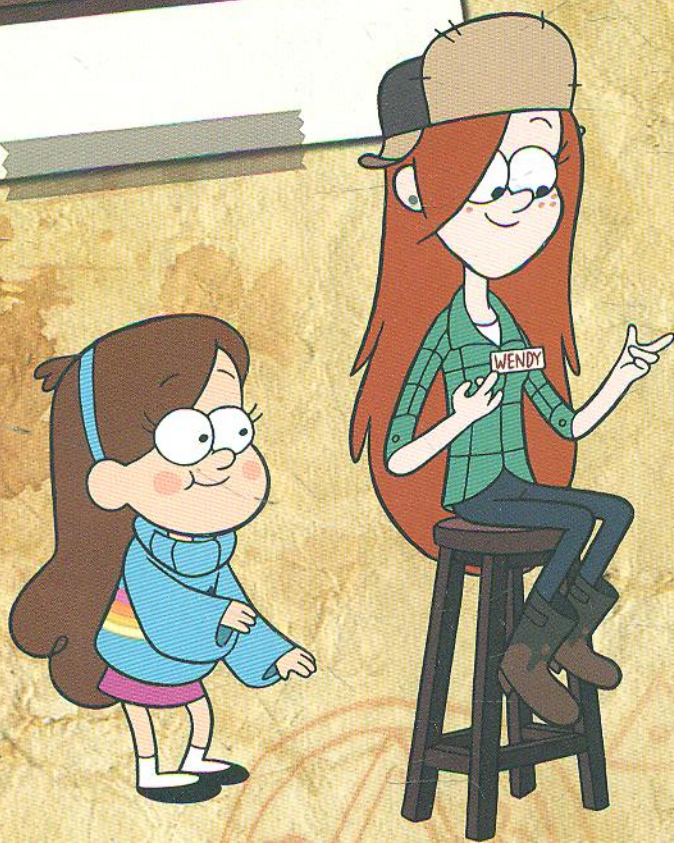

МЕЙБЛ, ДІППЕР І ВЕНДІ ЗАКІНЧУВАЛИ РОБОТУ В «ХИЖЦІ ЧУДЕС».

— ВЛАШТУЙМО ТАНЦЮВАЛЬНУ ВЕЧІРКУ! — ЗАПРОПОНУВАЛА МЕЙБЛ, СТРИБАЮЧИ РАЗОМ З ВЕНДІ.

— ДІППЕРЕ, ПРИЄДНАЄШСЯ ДО НАС? — ПОЦІКАВИЛАСЬ ВЕНДІ.

Я... Е-Е-Е... НЕ
ДУЖЕ ДОБРЕ
ТАНЦЮЮ.

— Танцюєш, танцюєш! — не погодилась Мейбл.

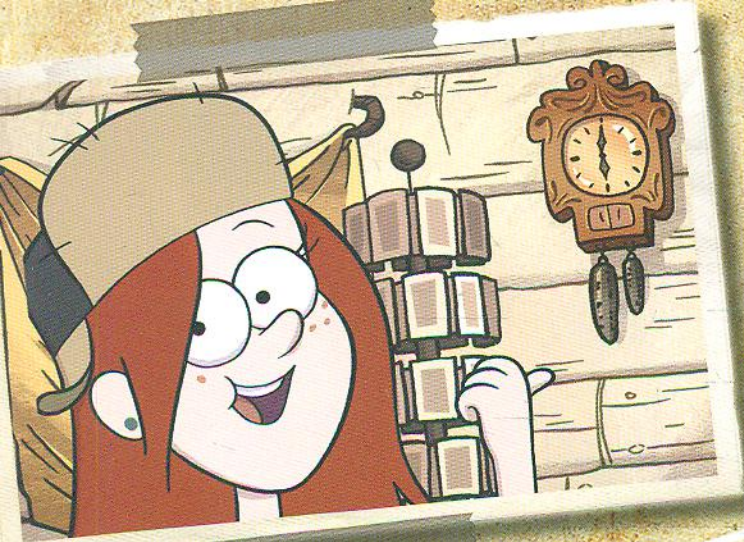
— Раніше мама вибрала його в костюмчик ягнятка і змушувала танцювати... «ягнячий таночок», — продовжила вона.

— Зараз не час говорити про «ягнячий танок», — процідив Діппер.

— Костюм ягнятка? — підхопила Венді.

— Діппер стрибав і співав пісеньку про зелену травичку! — не заспокоювалася

Мейбл.

Пролунали дзвони годинника на стіні — Ой, погляньте! Час іти! На мене чекає компанія, — підхопилась Вена й попрямувала до виходу.
— Агов, зачекай! — крикнув Діппер. — Е-е... Можна мені... Можна нам із тобою?

**О-О-О, НАВІТЬ НЕ ЗНАЮ.
МОЇ ДРУЗІ ВЕЛЬМИ ВИМОГЛИВІ.
СКІЛЬКИ ВАМ РОКІВ?**

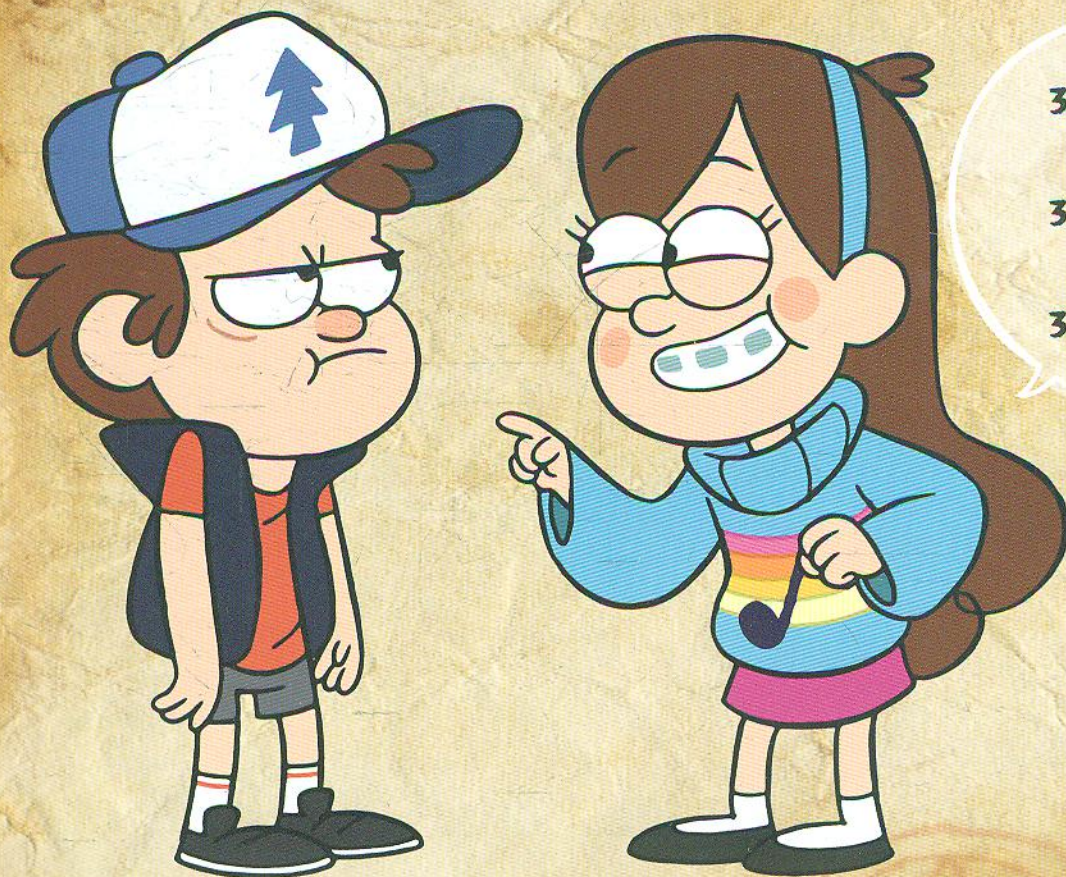
**ТРИНАДЦЯТЬ!
ОФІЦІЙНО МИ
ВЖЕ ПІДЛІТКИ!**

— Гаразд. Мені подобається ваша зухвалість, малята. От тільки речі свої заберу, — погодилась Венді й пішла.

— Відколи це нам тринадцять? — прошепотіла Мейбл. — Ми рік перескочили? Нам же лише дванадцять.

— Ну ж бо, Мейбл! — почав благати Діппер. — Це наш шанс провести час із крутими тинейджерами. І з Венді.

— Так я і знала! Ти закохався! — вигукнула Мейбл.

**ЗАКОХАВСЯ!
ЗАКОХАВСЯ!
ЗАКОХАВСЯ!
ЗАКОХАВСЯ!**

БІЛЯ ХИЖКИ ВЕНДІ ПРЕДСТАВИЛА БЛИЗНЮКІВ СВОЇМ ДРУЗЬМ.

— ЦЕ МОЇ ПРИЯТЕЛІ З РОБОТИ, МЕЙБЛ І ДІППЕР.

— ТО ТИ НЯНЬЧИШ МАЛИХ? — ЗАПИТАВ РОББІ.

— ПРИПИНІ! — ВІДМАХНУЛАСЯ ВЕНДІ. — ДРУЗІ, — ЗВЕРНУЛАСЯ ВОНА ДО БЛИЗНЮКІВ, — ЦЕ ЛІ, НЕЙТ, ТЕМБРІ, ТОМПСОН І РОББІ, НУ, ЙОГО ВИ ПАМ'ЯТАЄТЕ.

РОББІ НАБРАВСЯ БУЛО ПОВАЖНОГО ВИГЛЯДУ, АЛЕ ДІППЕР НА ЦЕ НЕ КУПИВСЯ.

— ХОДИМО, ДРУЗІ! У МЕНЕ НА СЬОГОДНІ ВЕЛИКІ ПЛАНИ, — СКОМАНДУВАЛА ВЕНДІ, І ВСІ ПОСІДАЛИ У ПІКАП ТОМПСОНА.

НЕЗАБАРОМ ПІКАП ЗУПИНИВСЯ БІЛЯ МОТОРОШНОЇ БУДІВЛІ.

Усі вийшли з автівки.

— Ну от, — сказала Венді. — Проклята крамниця
«Від сутінків до світанку».

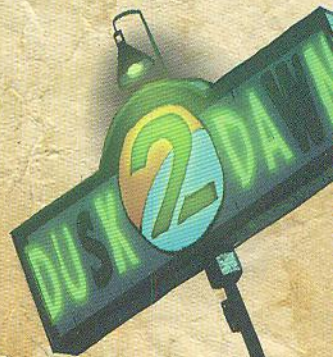

— ЧОМУ Ж ВОНА ЗАЧИНЕНА? — ГОЛОС
У ДІППЕРА ЗАТРЕМТІВ.

— У КРАМНИЦІ ПОМЕРЛО ДВІЙКО ЛЮДЕЙ.
ВІДТОДІ ТУТ ОСЕЛИЛИСЯ ПРИВИДИ! —
ПОЯСНИВ ЛІ.

— ЯК ЖЕ МИ ПОТРАПИМО ВСЕРЕДИНУ? —

ЗАПИТАВ РОББІ. ВІН ПОСМИКАВ ДВЕРІ. — ЗАЧИНЕНО.

— Даї подивлюся, — попросив Діппер.

— Авжеж. Я відчинити не зміг, а от ти легко впораєшся, — саркастично пирхнув Роббі.

— Облиш його. Він іще зовсім дитина, — вступилася Венді.

Аби довести, як вони помиляються, Діппер стрибнув на віко сміттевого бака, а звіди вдерся на дах.

— Уперед, Діппере! — підтримала його Мейбл.

